

បុរស, ស្ត្រី និងភាពសមធម៌តាមព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់

គ្រីស្ទបរិស័ទ ដើម្បីភាពសមធម៌តាមព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់

ព្រះគម្ពីរបង្រៀនពីភាពស្មើគ្នាទាំងស្រុងនៃបុរស និងស្ត្រីចំពោះរបស់សព្វសារពើ និងការប្រោសលោះ (កំណើត 1:26-28, 2:23, 5:1-2, 1កូរិន 11:11-12, កាឡាទី 3:13, 28, 5:1)

ព្រះគម្ពីរបានប្រាប់ថា ព្រះជាម្ចាស់បានសម្តែងខ្លួនទ្រង់ផ្ទាល់យ៉ាងពេញលេញនៃព្រះគម្ពីរ ដែលជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដ៏មានអំណាច (ម៉ាថាយ 5:18, យ៉ូហាន 10:35, 2ទីម៉ូថេ 3:16, 2ពេត្រុស 1:20-21)។ យើងជឿជាក់ថា ព្រះគម្ពីរនឹងត្រូវបានបកប្រែយ៉ាងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ និងយ៉ាងចម្រុះប្រធានបទ។ យើងក៏ទទួលស្គាល់ពីសារៈសំខាន់នៃការធ្វើឲ្យមានភាពខុសគ្នារវាងការជម្រុញចិត្ត និងការបកស្រាយផងដែរ ដែលការជម្រុញចិត្តទាក់ទងនឹងការដាស់តឿនចិត្ត និងអំណាចគ្រប់គ្រងបែបព្រលឹងវិញ្ញាណ ដែលស្ថិតនៅក្នុងគោលការណ៍ព្រះគម្ពីរទាំងមូល ដែលជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះជាម្ចាស់។ ការបកស្រាយទាក់ទងនឹងសកម្មភាពរបស់មនុស្ស ដែលជារបៀបមួយក្នុងការព្យាយាមស្វែងយល់ពីសេចក្តីពិត ដែលលាក់កំបាំងដោយមានលក្ខណៈចុះសម្រុងជាមួយភាពពេញលេញនៃព្រះគម្ពីរ ហើយស្ថិតនៅក្រោមការណែនាំនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ដើម្បីឲ្យមានភាពពិតប្រាកដតាមគោលការណ៍ព្រះគម្ពីរ គ្រីស្ទបរិស័ទត្រូវតែពិនិត្យមើលជំនឿរបស់យើងយ៉ាងជាប់លាប់ ហើយអនុវត្តជំនឿរបស់ខ្លួន ដែលស្ថិតក្រោមការបំភ្លឺនៃព្រះគម្ពីរ។

សេចក្តីពិតតាមគោលការណ៍ព្រះគម្ពីរ

ការបង្កើត

១. ព្រះគម្ពីរបានចែងថា ទាំងបុរស និងស្ត្រីត្រូវបានបង្កើតមកឲ្យមានលក្ខណៈដូចព្រះជាម្ចាស់ ដោយមានទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយព្រះអង្គ ហើយបានរួមគ្នាទទួលខុសត្រូវក្នុងការបង្កើត និងមើលថែទាំកូន ហើយមានអំណាចលើសត្វនិករទាំងឡាយ (កំណើត 1:26-28)។

២. ព្រះគម្ពីរបានបង្រៀនថា ស្ត្រី និងបុរសត្រូវបានបង្កើតមកដើម្បីជាដៃគូបំពេញគ្នា និងស្មើគ្នា។ ពាក្យថា “អ្នកជំនួយ” (អ៊ីស្ស៊ី) ត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីកំណត់នាមស្ត្រី នៅក្នុងសៀវភៅកំណើតពិភពលោក 1:18 ដែលសំដៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងស្ថានភាពភាគច្រើននៃការប្រើប្រាស់ក្នុងព្រះគម្ពីរសម្ព័ន្ធមេត្រីចាស់ (ឧ. ១សាំយ៉ូអែល 7:12, ទំនុកតម្កើង 121:1-2)។ ហេតុដូច្នេះហើយ ពាក្យនេះមិនសំដៅចំពោះភាពអន់ខ្សោយ ឬភាពក្រោមបង្គាប់របស់ភេទស្រីនោះឡើយ។

៣. ព្រះគម្ពីរបានបង្រៀនថា ការបង្កើតស្រ្តីមកពីខ្លួនបុរសបង្ហាញពីភាពសាមគ្គី និងភាពស្មើគ្នាជាមូលដ្ឋាននៃ មនុស្ស (កំណើត 1:21-23)។ នៅក្នុងសៀវភៅកំណើតពិភពលោក 2:18, 20 ពាក្យថា “សាកសម” (គេនិកដូ) បង្ហាញអំពីភាពស្មើគ្នា និងភាពគ្រប់គ្រាន់។

៤. ព្រះគម្ពីរបានបង្រៀនថា បុរស និងស្រ្តី គឺជាអ្នកសមគំនិតចូលរួមក្នុងការប្រឆាំងទាស់នឹងព្រះជាម្ចាស់ ដែល ទាំងអង្គ និងអង្គសាកសមនឹងទទួលកំហុសស្មើគ្នា (កំណើត 3:6, អ៊ូ 5:12-21, ១កូរិន 15:21-22)។

៥. ព្រះគម្ពីរបានបង្រៀនថា ការដឹកនាំរបស់អង្គលើនាងអេវ៉ា គឺដោយសារតែការប្រឆាំងទាស់នឹងព្រះជាម្ចាស់ ហេតុនេះហើយទើបសេចក្តីនេះមិនមែនជាផ្នែកនៃការបង្កើតមកពីដើមដំបូងនោះ។ នៅក្នុងកំណើតពិភពលោក 3:16 បានចែងពីការថ្លែងទុកជាមុននៃលទ្ធផលពីការប្រឆាំងទាស់នឹងព្រះជាម្ចាស់ ជាជាងថ្លែងពីច្បាប់នៃភាពល្អ ឥតខ្ចោះនៃព្រះជាម្ចាស់។

ការប្រោសលោះ

៦. ព្រះគម្ពីរបានបង្រៀនថា ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទបានយាងមកផែនដី ដើម្បីប្រោសលោះស្រ្តី ក៏ដូចជាបុរសផងដែរ។ តាមរយៈជំនឿក្នុងអង្គព្រះគ្រីស្ទ យើងទាំងអស់គ្នាអាចទៅជាបុត្រធីតារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយរួមក្នុងអង្គព្រះ គ្រីស្ទតែមួយ ហើយអាចទៅជាអ្នកទទួលមរតកនៃព្រះពរនៃការសង្គ្រោះ ដោយមិនប្រកាន់ភាពខុសគ្នាបែបជាតិ សាសន៍ សង្គម ឬភេទនោះឡើយ (យ៉ូហា 1:12-13, អ៊ូ 8:14-17, 2កូរិនថូស 5:17, កាឡាទី 3:26-28)។

សហគមន៍

៧. ព្រះគម្ពីរបានបង្រៀនថា នៅថ្ងៃបុណ្យទីហាសិបព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធយាងមកសណ្ឋិតលើបុរស និងស្រ្តីគ្រប់ៗ គ្នា។ ដោយគ្មានភាពខុសគ្នាឡើយ ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធបានគង់នៅជាមួយទាំងស្រ្តី និងបុរស ហើយបានប្រទាន បែងចែកអំណោយទានដ៏អស្ចារ្យ ដោយមិនប្រកាន់ភេទនោះទេ (កិច្ចការ 2:1-21, 1កូរិនថូស 12:7, 11, 14:31)។

៨. ព្រះគម្ពីរបានបង្រៀនថា ទាំងស្រ្តី និងបុរសត្រូវបានត្រាស់ហៅ ដើម្បីអភិវឌ្ឍអំណោយទានផ្នែកព្រលឹង វិញ្ញាណ និងប្រើប្រាស់អំណោយទានទាំងនោះ ក្នុងនាមជាអ្នកទទួលរ៉ាប់រងនៃព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ (1ពេត្រុស 4:10-11)។ ទាំងស្រ្តី និងបុរសបានទទួលអំណោយទាន និងសិទ្ធិអំណាចពីព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីធ្វើកិច្ចការសម្រាប់ព្រះកាយនៃព្រះគ្រីស្ទទាំងមូល ដោយស្ថិតក្រោមអំណាចគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះអង្គ (កិច្ចការ 1:14, 18:26, 21:9, អ៊ូ 16:1-7, 12-13, 15, ភីលីព 4:2-3, កូឡូស 4:15, ម៉ាកុស 15:40-41, 16:1-7, លូកា 8:1-

3, យ៉ូហាន 20:17-18, ដោយប្រៀបធៀបជាមួយឧទាហរណ៍នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ផងដែរ ពង្សាវតា 4:4-14, 5:7, 2វិបាក្យត្រ 34:22-28, សុភាសិត 31:30-31, មីកា 6:4)។

៩. ព្រះគម្ពីរបានបង្រៀនថា នៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ទាំងស្រ្តី និងបុរសបានអនុវត្តតួនាទីក្នុងការ ថ្លែងពាក្យទំនាយ ថ្លែងព្រះបន្ទូល និងតួនាទីនៃមហាក្សត្រ (កិច្ចការ 2:17-18, 21:9, 1កូរិនថូស 11:5, 1ពេត្រុស 2:9-10, វិវរណៈ 1:6, 5:10)។ ដូច្នេះអត្ថបទគម្ពីរផ្សេងមួយចំនួន ដែលបង្ហាញពីការកំហិតដល់ សេរីភាពនៃការប្រោសលោះយ៉ាងពេញលេញចំពោះស្រ្តី នឹងមិនត្រូវបានបកស្រាយឲ្យមានលក្ខណៈស្មុគស្មាញ នោះទេ ហើយក៏មិនឲ្យមានលក្ខណៈផ្ទុយពីខនៃព្រះគម្ពីរផ្សេងៗទៀតដែរ ប៉ុន្តែត្រូវតែមានការយកចិត្តទុកដាក់ ចំពោះការបកស្រាយរបស់ពួកគេ ដែលទាក់ទងនឹងការបង្រៀនព្រះគម្ពីរទាំងមូល និងបរិបទទាំងស្រុងរបស់ពួក គេ (1កូរិនថូស 11:2-16, 14:33-36, 1ពីម៉ូថ 2:9-15)។

១០. ព្រះគម្ពីរបានកំណត់តួនាទីនៃការដឹកនាំថា ជាការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់អ្នកដទៃ ដើម្បីការបម្រើ ជាជាងថា វាជាការប្រើប្រាស់អំណាចត្រួតត្រាលើមនុស្ស (ម៉ាថាយ 20:25-28, 23:8, ម៉ាកុស 10:42-45, យ៉ូហាន 13:13-17, កាឡាទី 5:13, 1ពេត្រុស 5:2-3)។

ក្រុមគ្រួសារ

១១. ព្រះគម្ពីរបានបង្រៀនថា ប្តី និងប្រពន្ធគឺជាអ្នកទទួលកេរ្តិ៍មរតកនូវព្រះគុណនៃជីវិតទាំងអស់គ្នា ហើយថា ពួកគេត្រូវបានចងក្លាប់ជាមួយគ្នាចំពោះទំនាក់ទំនងនៃការចុះចូល និងការទទួលខុសត្រូវគ្នាទៅវិញទៅមក (1កូរិនថូស 7:3-5, អេភេសូ 5:21, 1ពេត្រុស 3:1-7, តំ ណីត 21:12)។ តួនាទីរបស់ប្តី ក្នុងនាមជា “ក្បាល” (គេពហាឡេ) ត្រូវតែយល់ពីសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលឲ្យអ្វីដែលខ្លួនមាន និងបម្រើនៅក្នុងទំនាក់ទំនងនេះចំពោះ ការចុះចូលគ្នាទៅវិញទៅមក (អេភេសូ 5:21-33, កូរិនថូស 3:19, 1ពេត្រុស 3:7)។

១២. ព្រះគម្ពីរបានបង្រៀនថា ទាំងម្តាយ និងឪពុកត្រូវអនុវត្តភាពជាអ្នកដឹកនាំចំពោះការចិញ្ចឹមបីបាច់ បណ្តុះ បណ្តាល លត់ដំ និងបង្រៀនកូនៗរបស់ពួកគេ (សេរីភាព 20:12, លេវីវីនីយ 19:3, ទុតិយកថា 6:6-9, 21:18-21, 27:16, សុភាសិត 1:8, 6:20, អេភេសូ 6:1-4, កូរិនថូស 3:20, 2ពីម៉ូថ 1:5, លូកា 2:51)។

ការអនុវត្តន៍

សហគមន៍

១. នៅក្នុងក្រុមជំនុំ អំណោយទានផ្នែកព្រលឹងវិញ្ញាណនៃបុរស និងស្រ្តីត្រូវបានទទួលស្គាល់ អភិវឌ្ឍ និងប្រើ ប្រាស់ ដើម្បីបម្រើ និងបង្រៀនដល់ព័ន្ធកិច្ចគ្រប់កម្រិតនៃការពាក់ព័ន្ធជាមួយ អ្នកដឹកនាំក្រុមតូចៗ អ្នកប្រឹក្សា

យោបល់ អ្នកសម្របសម្រួល អ្នកធ្វើកិច្ចការរដ្ឋបាល អ្នកទទួលភ្ញៀវ អ្នកជួយក្នុងពិធីកាត់នំប៉័ង និងសមាជិក គណៈកម្មការ និងអ្នកបំពេញកិច្ចការផ្នែកថែទាំកូនចៀម ការបង្រៀន ការអធិប្បាយ និងការថ្វាយបង្គំ។

ក្នុងការបំពេញកិច្ចការទាំងនេះ ក្រុមជំនុំនឹងផ្តល់ព្រះកិត្តិយសដល់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលជាប្រភពនៃព្រះអំណោយ ទានផ្នែកព្រលឹងវិញ្ញាណទាំងនោះ។ ក្រុមជំនុំក៏នឹងបំពេញនូវសិទ្ធិអំណាចនៃព្រះជាម្ចាស់ចំពោះការទទួលរ៉ាប់រង ដោយមិនមានអារម្មណ៍នៃការខ្លាចបាត់បង់ចំពោះព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលអាចកើតមានឡើងនៅពេល សមាជិកពាក់កណ្តាលនៃក្រុមជំនុំបោះបង់តួនាទីនៃការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន។

២. នៅក្នុងក្រុមជំនុំ ការបង្ហាញការសរសើរ និងការគោរពជាសាធារណៈនឹងត្រូវផ្តល់ឲ្យទៅដល់ទាំងស្រ្តី និង បុរស ដែលអនុវត្តកិច្ចការងារ នៃការបម្រើ និងការដឹកនាំ។

ការធ្វើដូច្នេះ ក្រុមជំនុំនឹងធ្វើជាគំរូនៃការសាមគ្គី និងភាពសុខដុម ដែលវាគួរតែជាលក្ខណៈរបស់សហគមន៍នៃ អ្នកជឿព្រះជាម្ចាស់។ នៅក្នុងលោកិយ ដែលបាក់បែកដោយការរើសអើង និងការបែងចែកបក្សពួក ក្រុមជំនុំនឹង ធ្វើឲ្យសាធារណៈដឹងថា ខ្លួនមិនបានញែកខ្លួនចេញពីលោកិយ និងសាសនា ដែលបានរៀបចំឡើង ដើម្បីឲ្យស្រ្តី មានអារម្មណ៍ថាខ្លួនអន់ខ្សោយក្នុងនាមជាភេទស្រីនោះឡើយ។ វានឹងជួយរារាំងពួកគេមិនឲ្យចាកចេញពីក្រុម ជំនុំ ឬទប់ស្កាត់មិនឲ្យមានការបដិសេដចំពោះជំនឿបែបគ្រីស្ទបរិស័ទ។

ក្រុមគ្រួសារ

៣. នៅក្នុងគ្រួសារគ្រីស្ទបរិស័ទ ប្តី និងប្រពន្ធត្រូវតែធ្វើតាម និងស្តាប់គ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីស្វែងរកការបំពេញ ចំណង់ចំណូលចិត្ត បំណង និងការជម្រុញទឹកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក។ ទាំងប្តី ឬប្រពន្ធនឹងមិនត្រូវស្វែងរក អំណាចត្រួតត្រាលើនរណាម្នាក់នោះឡើយ ប៉ុន្តែទាំងពីរនាក់ត្រូវតែបម្រើគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយការបន្ទាបខ្លួន ដោយគិតថា អ្នកដទៃល្អប្រសើរដូចជាខ្លួនឯងដែរ។ ក្នុងករណីដែលជាប់ស្នះក្នុងការសម្រេចចិត្តលើអ្វីមួយ ពួក គេគួរតែស្វែងរកដំណោះស្រាយនៃជម្លោះតាមរយៈមធ្យោបាយក្នុងគោលការណ៍ព្រះគម្ពីរ ជាជាងការសម្រេច ចិត្តពីសំណាក់ប្តី ឬប្រពន្ធខ្លួនឯង។

ការធ្វើដូច្នេះ ប្តី និងប្រពន្ធនឹងជួយឲ្យគ្រួសារគ្រីស្ទបរិស័ទតយុទ្ធចំពោះការប្រើប្រាស់សិទ្ធិអំណាច ដែលមិនត្រឹម ត្រូវពីសំណាក់ប្តី ឬប្រពន្ធ ហើយនឹងការពារក្រុមគ្រួសារពីការរំលោភបំពានលើប្រពន្ធ និងកូន ដែលជួនកាលវា មានការបកស្រាយតាមបែបលំដាប់ថ្នាក់យ៉ាងគួរឲ្យសោកស្តាយណាស់ចំពោះ “ភាពដឹកនាំ” របស់ប្តី។

៤. នៅក្នុងគ្រួសារគ្រីស្ទបរិស័ទ ប្តីប្រពន្ធត្រូវរៀនចែករំលែកទំនួលខុសត្រូវនៃការដឹកនាំ ដោយយោងតាម អំណោយទាន ឯកទេស និងភាពអាចធ្វើទៅបាន ដោយមានការគោរពចំពោះដៃគូរបស់ខ្លួន ដែលមានឥទ្ធិពល

ខ្លាំងបំផុតតាមរយៈការសម្រេចចិត្ត ស្ថិតក្រោមការពិចារណា។

ការធ្វើដូច្នេះ ប្តីប្រពន្ធនឹងរៀនក្នុងការគោរពសមត្ថភាព និងបំពេញបន្ថែមឲ្យគ្នា។ សេចក្តីនេះនឹងជួយការពារឲ្យប្តី ឬប្រពន្ធមិនទៅជាអ្នកបរាជ័យចំពោះអ្វីមួយដ៏យូរអង្វែង ដែលជាញឹកញាប់ត្រូវបានបង្ខំឲ្យប្រព្រឹត្តការផ្តាច់ផ្តុន ឬ ការបោកបញ្ឆោត ដើម្បីការពារការឲ្យតម្លៃលើខ្លួនឯង។ តាមរយៈការបង្កើតអាពាហ៍ពិពាហ៍ ដោយស្ថិតលើមូល ដ្ឋានដៃគូតែមួយនេះ ប្តីប្រពន្ធនឹងការពារមិនឲ្យមានអាពាហ៍ពិពាហ៍ ដែលបាក់បែក ដែលមកពីអសមធម៌រវាងប្តី ប្រពន្ធ។

៥. នៅក្នុងគ្រួសារគ្រីស្តបរិស័ទ ប្តីប្រពន្ធ ដែលចែករំលែកគ្នាដូចរៀបរស់នៅ ដែលមានសេរីភាពក្នុងអង្គព្រះ គ្រីស្តនឹងធ្វើបានយ៉ាងនោះ ដោយគ្មានពិសោធន៍ចំពោះអារម្មណ៍នៃទោសកំហុស ឬការមិនចង់ប្រព្រឹត្តភាពពុត ដុត។ ពួកគេមានសេរីភាពពីការប្រព្រឹត្តតាមទម្លាប់ ដែលមិនស្របតាមព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់ ហើយអាចអរ សប្បយជាមួយការមើលខុសត្រូវគ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងអង្គព្រះគ្រីស្តបាន។ ការធ្វើដូច្នេះ ពួកគេនឹងបង្ហាញយ៉ាង បើកចំហនូវការគោរពប្រតិបត្តិតាមព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់ ហើយនឹងធ្វើជាគំរូសម្រាប់គូស្វាមីភរិយាដទៃទៀត ចំពោះការស្វែងរកសេរីភាពក្នុងអង្គព្រះគ្រីស្ត និងតយុទ្ធជាមួយបែបផែននៃការត្រួតត្រា និងភាពអសមធម៌ ដែល ជួនកាលកើតមាននៅក្នុងក្រុមជំនុំ និងក្រុមគ្រួសារ។

យើងជឿជាក់ថា សមធម៌តាមព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់ ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងឯកសារនេះ គឺជាសេចក្តីពិត ដោយយោងតាមខព្រះគម្ពីរ។

យើងអះអាងរួមគ្នា ដោយភាពជឿជាក់ថា ព្រះគម្ពីរ ដោយមានលក្ខណៈពេញលេញ គឺជាព្រះ បន្ទូល ដែលរំដោះឲ្យមានសេរីភាព ដែលផ្តល់នូវមធ្យោបាយយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាពដល់ស្ត្រី និង បុរសក្នុងការអនុវត្តនូវអំណោយទាន ដែលបានប្រទានឲ្យពីព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ហើយដើម្បីឲ្យ យើងអាចបម្រើព្រះជាម្ចាស់បាន។

Gilbert Bilezikian	W.Ward Gasque
Stanley N.Gundry	Gretchen Gaebelin Hull
Catherine Clark Kroeger	Jo Anne Lyon
Roger Nicole	

១៩៨៩, គ្រីស្តបរិស័ទ ដើម្បីភាពសមធម៌។ ការអនុញ្ញាតឲ្យប្រើ ស័កសារទាំងស្រុងនេះបាន អាចទទួលយកបានពីការិយាល័យជាតិនៃអង្គការ CBE.

គ្រីស្តបរិស័ទ ដើម្បីភាពសមធម៌តាមព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់

អាសយដ្ឋាន: 122^១/_២ West Franklin, បន្ទប់ 610, Mpls, MN 55404-2426

ទូរស័ព្ទ: (612) 872-6898

អ៊ីមែល: cbe@cbeinternational.org

www.cbeinternational.org